

“Hi havia una vegada...”

...CONTES ENCETATS,
CONTES CONTATS!!!

juny 2012

LA MIREIA VOL UN GOS

Inici: Autora Marta Dapena Soriano
(responsable BE Escola Miquel Martí i Pol – Sant Feliu Llobregat)

Nus: Alumnes 5è Escola Pont de la Cadena, Molins de Rei
(Tutora: Gemma Gach Massana)

Desenllaç: Alumnes 6èB Escola Marianao, Sant Boi de Llobregat
(Tutor: Israel Gordón López)

La Mireia havia de tenir un gos, fos com fos.

La Rut en tenia dos i ella també en volia tenir un.

Un dia, mentre esperava que la vinguessin a recollir, a la porta de l'escola se li va apropar la mare de la Rut amb un gosset a la mà i li va dir:

- **Hola Mireia!**

La Rut m'ha dit que vols un gosset.

Els nostres gossos han tingut cadells i si els teus pares volen, aquest que tinc a la mà pot ser per a tu.

A la Mireia se li van il·luminar els ulls i, tot i que sabia que no estava bé el que anava a fer, no va poder evitar dir:

- **I tant!**

Els meus pares estan desitjant tenir un gosset.

- **Així doncs, té.** -va dir la mare de la Rut-

Aquest és per a tu.

De sobte va sentir:

- **Mireia!**

Hola filla!

Sento arribar tard!

La Mireia va agafar el cadell i amb un moviment ràpid, el va ficar dins la motxilla.

- **Hola mama!**

...

- **Anem cap a casa, filla?** -preguntà la mare.
- **Sí, sí mare!**
Tinc una mica de pressa, avui tinc molts deures!
- **Vinga, som-hi!** –va dir la mare.

Quan van arribar a casa, la Mireia va marxar rapidíssim cap a la seva habitació i va amagar el gosset a l'armari.

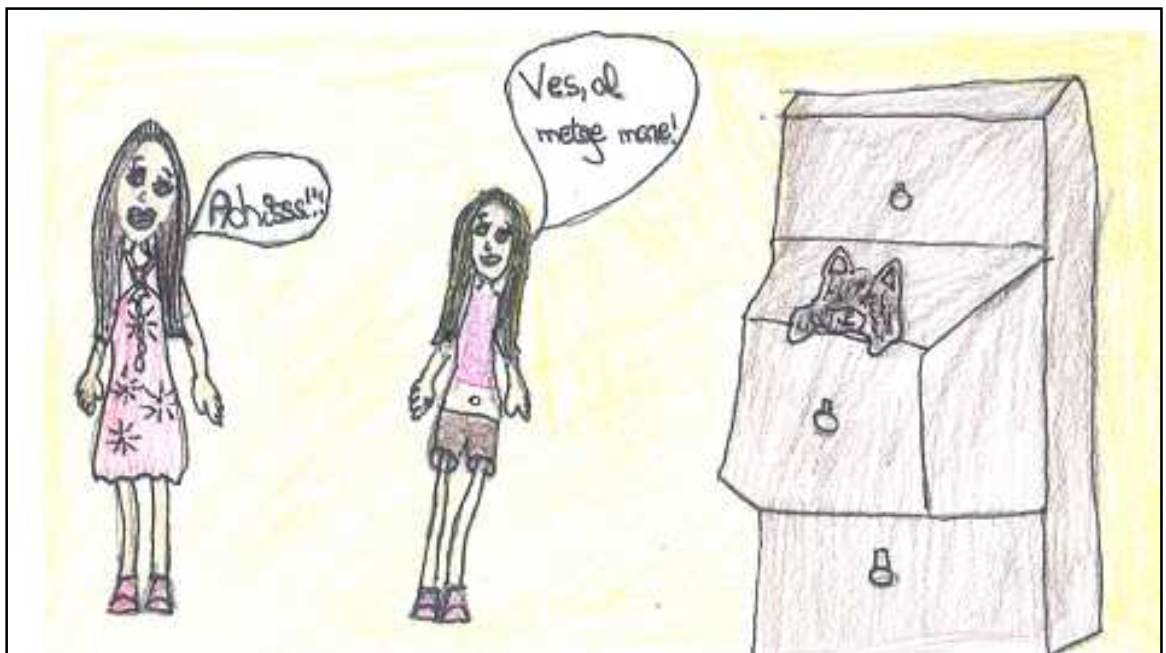
La mare mentrestant es dedicava a fer el sopar.

Quan la mare va pujar a avisar la Mireia per parar la taula, va començar a esternudar molts cops...

- **Atxim, atxim!!!**
- **Mare, què et passa?** -va dir la Mireia.
- **Doncs no ho se, filla meva!**
Però això és l'al·lèrgia!!! -va contestar la mare.
- **Al·lèrgia a què?** -preguntà la nena.
- **Jo només tinc al·lèrgia a una cosa: als animals!!** -explicà la mare.

La Mireia tota espantada, va intentar canviar de tema.

- ***A casa no en tenim pas d'animals, mare!***
- ***Doncs mira, hauré d'anar al metge a tornar-me a fer les proves.***
-respongué la mare.
- ***Sí, sí mare potser és la pols...***

La mare va baixar a la cuina i mentrestant la Mireia va anar a l'armari a buscar el cadell i...

... SORPRESA! s'havia escapat!

- ***Ai mare meva, on és?***
Torna petit! -el cridava la nena-
On ets?
Perquè t'amagues?
- ***Aiiiiiiiiiiiiii què és això?????*** -va exclamar la mare des de la cuina.

La Mireia va baixar rapidíssim les escales i va trobar la seva mare cridant com una boja perquè havia trobat el gosset a la cuina menjant-se el sopar que havia preparat.

- **Què fa això aquí?** -li va preguntar la mare.

- **Jo... mare...**
No sé d'on ha sortit! -va respondre la Mireia

En aquell moment el gos va començar a saltar per tot el arreu.

La mare va dir :

- ***Ja prou!***
El portaré a la gossera!

Llavors el gos va córrer als braços de la Mireia.

La mare els va mirar i va veure que el gosset s'estimava molt la seva filla, i va dir:

- ***Després parlaré amb el teu pare..***
Aquesta nit es pot quedar.

Quan el pare va arribar a casa la mare va parlar amb ell, i el pare va pensar una gran idea.

Al matí següent van parlar amb la Mireia.

Els pares li van explicar el pla:

- ***Podem portar el gosset a la granja dels avis.***
D'aquesta manera els avis no se sentiran tan sols i tu podràs jugar amb ell cada vegada que hi anem.

En aquell moment la Mireia va fer un somriure mes lluent que el sol.

I així va ser. Cada cop de setmana que podien anaven a la granja dels avis i la Mireia sempre jugava amb el cadell.

FI